

Boros Imre: Protestpártok, váltópártok

2016 március 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A pártvezetések által nem kívánt elnökjelöltek megjelenése (Trump és Sanders) szintén erős protesthangulatot jelez...

A 2008-ban elkezdődött és máig le nem zárult euroatlanti pénzügyi válságfolyam rengeteg hordalékot dobott a felszínre, amiből sok tétel a közvélemény szintjén máig feldolgozatlan maradt. A korábbiaknál határozottabban láthatóvá vált, hogy a gigantikusra nőtt nemzetközi pénzügyi világ „hivatásrendje” (nagybankok, hitelbiztosítók, hitelminősítők, nemzetközi pénzügyi csúcsintézmények) játszi könnyedséggel képes a saját maga által generált pénzügyi káosz terheit a nemzetállamokra hárítani.

Ez abban nyilvánult meg, hogy a bankválsággal érintett államok saját eladósodásukat tovább növelve siettek a bankokat ezermilliárdokkal kisegíteni, a bukástól megmenteni. Bár erről szinte egyáltalán nem születtek tudósítások, de a „hivatásrend” csúcsából, a magántulajdonban lévő amerikai központi bankrendszerből (Federal Reserve System) is mintegy tizenhatezermilliárd dollárnyi ingyen likviditási hitel indult útjára a világgazdaság érintett óriásai, főként bankok (nem csak amerikai illetégek) megsegítésére. (Az Egyesült Államok éves GDP-je körülbelül tizenhatezermilliárd dollár.) A közvélemény a munkavállalók növekvő teljesítménye ellenére a létnívó romlását észlelte, ami a politikai struktúrákban – szerte az euroatlanti térségben – felgyorsította azt az erjedést, amit a kanonizált „politikailag korrekt” szóhasználat már korábban is szélsőségesnek nevezett, és a demokrácia nevében üldözendőnek nyilvánított, s ami mellett máig is kitart. Tette és teszi ezt annak ellenére, hogy a történelmi tapasztalat azt mutatja, hogy szinte minden, korábban a hatalom birtokosává lett pártalakulat kezdetben üldözésnek volt kitéve, sokszor egészen a fizikai megsemmisítésig. Ki gondolta volna például a hajdani üldözött, tekeellenes, marxista meggyezéses szocialistákról, hogy mára a „demokrácia” széles körben ünnepelel pártjai lesznek. Ehhez az kellett, hogy a bérből és fizetésből élők szószólóiból a tükre oldalára álljanak, szociális szövegekkel csak választások előtt éljenek. Az elmúlt négy évtizedben minden kétséget kizáróan a liberális vonulat futotta be a legszedítebb karriert.

Pártként ugyan sehol sem tudnak önállóan kormányozni, de a szellemi élet magaslatait (egyetemi tanszékek, akadémiai osztályok, sajtó) megszállva, sikeres gondolatdiktátumot gyakorolnak a bal és jobbközép pártok által folytatott politikára. Ők diktálják, hogy politikailag miről szabad és miről nem szabad beszélni, mi a kívánatos vélemény és mi nem az. Olvasatukban a válságokkal telített euroatlanti világ a fejlődés csúcsa, ahonnan már nincs tovább. Négy évtizede az ottunk szerint folynak az események. Szavuk azonban egy sincs a pénzügyi hivatásrend kártételei ellen. Aki ezt kritizálni meri, az eleve szélsőséges, kirekesztő, antiszemita és esetleg még náci is lehet.

Sokáig ez – az egyébként a bal és jobbközép, kormányon lévő pártok által is szolgálva átvett beskatulyázás – hatékonyan bénította meg a nagyon is kívánatos gondolat- és véleménynyilvánítási szabadságot. Az ép ésszel érthetetlen, egyik abszurd megoldás sem volt képes eddig olyan hatékonyan felkelteni az ellenállást, mint a migránsválság. Saját kodifikált és évszázadok óta bejáratott szabályaik hatályát vonták kétségbe az uralmon lévő pártok, amikor az árkon-bokron érkező tömegeket nem a bevett szabályok szerint (shengeni határvédelmi kötelezettség), hanem a Willkomenskulturnak a helyzetre megfogalmazott képtelenségével kívánták kezelni.

Ez a kezelési mód már az önfenntartás ősi ösztöneit is feladni készülő nyugati társadalmak létezését is veszélyezteti. Akinek a feleségét, lányát zaklatják, aki sötétedés után az utcát kerülni kénytelen, annak már hatékonyan nem lehet politikai korrektségről papolni, az bizony lázad, mert végveszélyt érez, és segítségért kiált. Ha választottjai (jobb és balközép pártok) ezt nem hallják meg, sőt a tiltakozót vádolják idegenellenességgel, rasszizmussal, náci kirekesztéssel, majd meghallják mások, olyanok, akik mára pártként mindezek miatt tiltakoznak.

A ma jobb híján protestpártoknak nevezett alakulatok az elmúlt években szinte mindenütt elszaporodtak az Európai Unió területén, és mára számottevő választói támogatással rendelkeznek. A legemblematikusabb legutóbbi protestjelenség az AfD párt (Alternative für Deutschland = Alternatíva Németország részére) elretörése a tartományi választásokon. A két számjegyes eredményeket egy olyan alakulattól, amely öt éve még nem is létezett, illik komolyan venni. Európa országaiban egész győzele alakult ki az efféle protestalakulatoknak. Az Egyesült Államokból még nincs hír pártszereplő protestalakulatról, azonban a hagyományos kétpólusú politikai palettán megjelenő és a pártvezetések által nem kívánt elnökjelöltek megjelenése (Trump és Sanders) és választói támogatása, szintén erős protesthangulatot jelez.

A tiltakozás valami ellen még akkor sem valódi program, ha sokan tiltakoznak, mert nem tudjuk, hogy mi lesz a

követendő irány. Győztes néppárt az lehet, amely a helyzet elleni dühös tiltakozást felváltja a választó által elfogadott programmal. Nagy tehát a bizonytalanság, ma még nem látható, hogy a protesthangulat majd átmege-szimpatikus programalkotásba, vagy a mai középpártok ébrednek-e fel és szabadulnak meg a rájuk erőltetett neoliberális, életidegen hamisságoktól, és állnak-e el normális, épeszű programokkal. Rövidesen kiderül, hogy a protest egyben programot hirdet-e váltópártokat is jelent, vagy csak a felgyülemlett elégedetlenséget.

Boros Imre - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló